

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XXIII. a Lucius III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

COMMENTARIUM.

^{2.} Repetentes in presenti, nec non scribentes de simonia, late disputant, an liceat pretio redimere vexationem mihi iuste, vel iniuste factam circa rem spiritualem, vel spiritualibus annexam. Quam variis conclusionibus decidunt Suarez tom. 1. de relig. lib. 4. de simon. cap. 50. Theologi cum D. Thoma 2. 2. q. 100. art. 2. Valentia tom. 1. contrav. disput. 6. q. 16. puncto 3. §. 2. Vasquez in opusculo de scandalo, q. 43. art. 8. dub. ult. Redoanus de simonia, 3. p. cap. 21. num. 1. Gibalinus eod. tract. q. 18. Barbosa in collect. ad hunc textum: quorum resolutiones transcribere, aut examinare longum foret. Pro presentis autem textus expositione sciendum est, illi communiter opponi textum in cap. dilectus 30. hoc titul. ubi in eadem specie vexationis facta ab Archiepiscopo Eboracensi docetur, quod si accepta pecunia, ut desistat à vexatione, ab ea non cessavit, competere repetitionem, unde Pontifex non improbit huiusmodi pecuniæ præstationem pro redimenda vexatione; immò tacite approbavit, contra ea, quæ in presenti statuantur. Pro cuius antinomix conciliatione dicendum est, discrimen constituendum esse inter eum, qui jus perfectum

habet in beneficio, & pretium dat pro redimenda vexatione illi, à quo nullum jus spirituale ad ipsum beneficium assequitur; & inter eum, in quo pretium dedit illi, à quo jus spirituale, quod illi deerat, per talem redemptionem assequitur. Primo casu nulla committitur simonia, quia tantum iniusta vexatio redimitur, quod licitum est, cap. de cetero 5. de transact. cap. cum venissent 9. de restit. spol. D. Thomas 2. 2. q. 100. art. 4. ad 3. ubi ait: Sanctus Iacobus autem non peccavit emendo, quia intelligitur suam vexationem redemisse. Quo casu procedit textus in dict. cap. dilectus 30. Secundo verò casu simonia committitur, quia pretio temporali res spiritualis, seu jus ad eam emitur, ut in presenti casu; nam cum minor pars Capituli suffragium haberet in electione Matthæi, possetque iuste confirmationem impedire ipsius, qui perfectum jus adhuc non habebat, pecuniam dando Magistro, ut ipse cum suis fratribus cessarent à vexatione, & electioni consentirent, novum jus ad ipsam Ecclesiam ex hac pretii præstatione fuit assequutus; unde dando pecuniam ipsi Magistro auctori discordiæ, simoniam commisit, ut docuerunt Luna & Arellano lib. 5. antinom. 2. Gibalinus de simonia, q. 18. conclus. 5. Binsfeldius in d. cap. dilectus, qui exinde singulares casus resolvunt.

CAPUT XXIII.

^a Lucius III.

Ad aures nostras pervenisse agnoveris, quod cum G. de Sevevilla propter ^b pecuniam, quam debebat, vinculo fuisset excommunicationis astrictus, creditoribus ^c satisfecit, sed excommunicatoribus x. libras pro absolutione querentibus, absolutionis gratiam non valuit obtinere. Quoniam igitur indignum est, & rationi ecclesiasticæ contrarium, ut absolutionis beneficium ^d redimatur, d. v. per A. f. m. quat. si præfatus G. debitum solvit, pro quo fuerat per sententiam excommunicatus, ipsum nullius ap. obt. gratis faciat auct. Ap. absolvi, etsi excommunicatores requisiti id ei noluerint exhibere.

NOTÆ.

^{1.} ^a Lucius III.) Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc titul. cap. 4. nullibi tamen exprimitur cui rescribat Pontifex, nec ubi præfatus casus contingerit.

^{2.} ^b Propter pecuniam.) Quia ob debita solvenda, & causam civilem potest excommunicatio infligi, ut late probat Gibalinus de censur. disquisitione 2. quest. 3.

^{3.} ^c Satisfecit.) Sed adhuc egebat absolutione, juxta tradita in cap. 1. de iudiciis.

^d Redimatur.) Nam talis absolutio est ministerium ecclesiasticum, & spirituale, cum non ex politico, sed ex spirituali jure proveniat, cap. nullus 1. q. 1. cap. sacro, de sent. excommun. Unde cum recipere temporale pro spirituali, regulariter sit simoniacum, ideo pro tali absolutionis beneficio pretium absque labe simoniæ recipi non potest, cap. non solum 1. quest. 3. docent cum D. Thoma 2. 2. quest. 100. art. 2. Binsfeldius in presenti, Gibalinus de simonia, quest. 8. conclus. 12.

CAPUT XXIV.

^a Clemens III.

De regularibus canonicis, seu monachis nos voluisti consulere, qui per simoniæ ingressum ipsis scientibus, & machinantibus habuerunt; unde cum super hoc ^b auctoritates multæ inveniantur expressæ, non aliud quam statutum est, respondemus, ut locum quem taliter adepti sunt, omninò dimittant, & solitudinem, seu alia monasteria ^c districtiora adeant, in quibus tam execrabilem excessum sine inter-